

Da li je Kur'an postojao oduvijek?

KUR'AN JE ALLAHOV GOVOR, A GOVOR JE ALLAHOV SVOJSTVO.

DA LI TO ZNAČI DA JE KUR'AN POSTOJAO ODUVIJEK?

mr. JAKUB ALAGIĆ

DELIL AKIDA

Sadržaj

Odgovor	2
Svojstva Uzvišenog Allaha su oduvijek i zauvijek.....	2
Govor je Allahovo svojstvo	4
Kur'an je Allahov govor	5
Da li je Kur'an oduvijek postojao pa i za vrijeme Tevrata, Indžila?.....	6
Zaključak	7
Napomena	7

Selamun alejkum.
Svojstva Uzvisenog Allaha su oduvijek i zauvijek, govor je
Allahovo svojstvo, a Kur'an Allahov govor.
Da li ovo znači da je Kur'an oduvijek postojao pa i za
vrijeme Tevrata, Indžila? Ako može malo pojašnjenje
Allah vas nagradio za trud.

Odgovor

Bismillahir-rahmanir-rahim

Odgovor na ovo pitanje upotpuniće se kroz četiri dijela.

Svojstva Uzvišenog Allaha su oduvijek i zauvijek

Ovo je akida selefa i akida Ehli sunneta i džemata. Imam Ebu Hanife veli:

On je oduvijek i zauvijek sa Svojim imenima i svojstvima.¹

Imam Tahavi kaže:

On je Svoja svojstva imao oduvijek, prije nego je išta stvorio.
Njihovo stvaranje nije Mu nadodalo nijedno svojstvo. Ista ona
svojstva koja je imao u oduvjekosti, imat će i u zauvjekosti.²

Ibn Ebil-'Izz el-Hanefi u komentaru spomenutih Tahavijinih riječi kaže:

Uzvišeni Allah permanentno posjeduje svojstva savršenosti,
svojstva Bića i svojstva djelovanja (sifāt zātija ve sifāt fi'lījja).
Nije dopušteno vjerovati da je Allah stekao neko svojstvo
nakon što ga, prethodno, nije imao budući da su Njegova
svojstva - uzvišen neka je On! - svojstva savršenosti pa bi
neposjedovanje nekoga od njih predstavljalo manjkavost.
Tako nije zamislivo da je On savršenost stekao nakon što se
ranije odlikovao onim što joj je suprotno... poput stvaranja,

¹ El-fikhul-ekber, str. 301

² Komentar Tahavijeve akide, str 93

oblikovanja, usmrćivanja, oživljavanja, uskraćivanja, izljeva
darežljivosti, smotavanja (nebesa), uzdizanja, prilaženja,
dolaženja, spuštanja, srdžbe, zadovoljstva i sličnoga, čime je
On Sebe opisao i čime Ga je opisao Njegov Poslanik.³

Allah posjeduje najljepša imena i uzvišena svojstva i niko Mu nije sličan, uvijek i zauvijek je opisan sa svim Svojim osobinama, bez obzira što su neke osobine povezane sa Njegovim htjenjem i djelovanjem, i što će se to djelovanje dogoditi u budućnosti, poput: dolaska na Sudnji dan, viđenja Njegovog lica u džennetu, stvaranja novih stvorenja, itd.

Allahova imena i svojstva nisu ograničena sa određenim brojem, a dokaz tome je predaja koju prenosi Ibn Mesud u kojoj Poslanik ﷺ kaže:

Molim Te svakim Tvojim imenom, kojim si Sebe nazvao, ili si
ga u Knjizi objavio, ili si njemu podučio neko Svoje stvorenje,
ili si ga kod Sebe sakrio, da učiniš Kur'an proljećem moga
srca.⁴

Svako Allahovo ime sadrži i Njegovo svojstvo. Tako npr. Njegovo ime El-Alim (Sveznajući), ukazuje na Njegovu osobinu znanja, ime El-Hakim (Mudri) ukazuje na mudrost, imena Es-Semi'u (Onaj koji sve čuje) i El-Basir (Koji sve vidi) ukazuju na sluh i vid, ime El-Kadir (Moćni), ukazuje na Njegovu osobinu moć. Tako je i sa svim Njegovim lijepim imenima.

Dakle, oni koji ograničavaju Allaha sa 7 ili 8 osobina poput ešarija i maturidija, nemaju nikakav dokaz za to, oni pozivajući se na razum zapravo slijede svoje strasti, a suprostavljaju se i Kur'anu i sunnetu. Imam Ebu Hanifa veli:

Niko ne smije da o Allahovom Biću govori (po svome
shvatanju), nego Ga je obavezan opisivati onim čime je On
Sebe opisao. Niko o Njemu Uzvišenom neće govoriti shodno
svome razumu.⁵

³ Komentar Tahavijeve akide, str 94

⁴ Bilježi ga Hakim, br. 1877, i smatra ga ispravnim

⁵ Šerhul-akideti-tahavijje, 2/427

Govor je Allahovo svojstvo

Govor je Allahovo svojstvo, to je stvaran, istinski (pravi) govor koji se čuje. Allah priča kada hoće i kako hoće, pričao je u prošlosti i pričaće i u budućnosti. To je govor sa slovima, značenjem i glasom (zvukom). Ibn Ebil-‘Izz el-Hanefī veli:

Da je On, Uzvišeni, permanentni govornik, da govor i kad hoće,
u vremenu u kojem hoće i na način na koji hoće; da njime
govori glasom koji se čuje; da je vrsta Njegovog govora
oduvijeka, iako konkretni glas nije oduvijek. Ovaj stav prenosi
se od najvećih autoriteta (imama) hadisa i ehlusunneta.⁶

Govor je Allahovo svojstvo, osobina, Njegov govor je istovremeno i lično svojstvo bića (sifatu-zatijje) i svojstvo djelovanja (sifatu-fi'liffe). To je svojstvo koje je nerazdvojivo od Allahovog Bića, oduvijek i zauvijek, a konkretni govor (np. sa Musaom) je i svojstvo koje se veže za Njegovu moć (el-kudreh) u svakom vremenu i koje se događa Njegovim htijenjem i djelovanjem. Jer Allah priča kada hoće, kako hoće i koliko hoće.

Pričao je u prošlosti, pričaće i u budućnosti, zbog toga se kaže da je Allahov govor istovremeno i lično svojstvo bića (sifatu-zatijje) i svojstvo djelovanja (sifatu-fi'liffe).

Allah se obraća melecima govorom koji se čuje, naređuje im šta će raditi.

Poznato je da se Allah Uzvišeni obraćao Musau:

*I kad nam Musa dođe u određeno vrijeme, i kada mu se njegov
Gospodar obrati govorom.⁷*

U Kur'anu i sunnetu ima mnogo dokaza koji govore o tome da će se Allah, Uzvišeni, stanovnicima Dženneta i drugima obraćati govorom. Uzvišeni kaže:

Mir vama! - bit će riječi Gospodara Milostivog.⁸

Maturidije i ešarije, iako pripisuju Allahu osobinu govora, ipak je ne potvrđuju na ispravan način, upravo zbog uticaja skolaristike (ilmul-kelama), i zato što o Allahu pričaju na osnovu svog razuma a ne na osnovu Kur'ana i sunneta. Maturidije kažu:

⁶ Komentar Tahavijeve akide, str 149

⁷ El-A'raf, 143

⁸ Ja-Sīn, 58

Allahov govor sadrži smisao koji egzistira u Njegovom Biću a koji On stvara u nečemu mimo Sebe.⁹

Oni smatraju da je Božiji govor neki smisao koji egzistira po sebi, a koji se ne može čuti; koji se čuje samo onda kad Allah u zraku stvori glas.

Pogledati: Komentar Tahavijeve akide, str 158

Ešarije kažu:

Allahov govor to je jedan smisao koji opстоji po Allahovu Biću a koji se izražava kroz naredbu, zabranu, vijest i obavijest pa, ako je iskazan na arapskom jeziku tada je Kur'an, a ako je na hebrejskom tada je Tevrat.¹⁰

Kod maturidija i ešarija Allahov govor nije stvarni govor, to je jedna cjelina, jedno značenje unutar Allahovog, dželle šanuhu, bića (koja oduvijek opстоji po Allahovu Biću), taj govor se ne čuje od njega, nego je to samo unutarnji govor, nije povezan sa Njegovim htjenjem niti djelovanjem, tj. kažu Allah ne priča kada hoće i kako hoće, nije glas koji se čuje, nego je to govor u sebi koji se ne čuje.

Dakle, maturidije i ešarije ne potvrđuju Allahu osobinu govora na ispravan način.

Kur'an je Allahov govor

Kur'an je Allahov govor koji nije stvoren, to je govor riječima i značenjem, Allah ge je izgovorio onako kako Njemu dolikuje i svako onaj ko po ovom pitanju ima drugačije mišljenje, pogrešno je i ne prihvata se. Imam Tahavi veli:

Kur'an je Allahov govor, koji je potekao od Njega (On ga je izgovorio), na nama nepoznat način, izričajem i On ga je, odozgo, spustio Svome Poslaniku kao objavu, i vjernici to prihvataju kao istinu, potpuno uvjereni da je to, u stvarnosti, govor Allaha Uzvišenog, koji nije stvoren, kakav je slučaj s ljudskim govorom.¹¹

⁹ Komentar Tahavijeve akide, str 149

¹⁰ ibid

¹¹ Komentar Tahavijeve akide, str 148

Maturidije i ešarije kažu Kur'an nije Allahov istinski, pravi govor, nije ga istinski izgovorio, nego je to hićaja, tumačenje, o Allahovom govoru, a zove se Allahov govor alegorički (medžazen), koji upućuje na Allahov unutarnji govor.

Dakle, i po pitanju Kur'ana maturidije i ešarije nemaju ispravno vjerovanje.

Da li je Kur'an oduvijek postojao, pa i za vrijeme Tevrata, Indžila?

Kur'an je objavlјivan 23 godine, Allah je izgovorio određene ajete u određeno vrijeme u određenim situacijama kroz period od 23 godine, Džibril bi čuo riječi (ajete) od Allaha i odmah ih prenio Poslaniku ﷺ. Uzvišeni Allah kaže:

I kao Kur'an, sve dio po dio ga objavljujemo da bi ga ti ljudima malo po malo kazivao, i prema potrebi ga objavljujemo.¹²

Uzvišeni Allah kaže:

Oni koji ne vjeruju govore: Zašto mu Kur'an nije odjednom cijeli objavljen? A tako se objavljuje da bismo njime srce tvoje učvrstili, i Mi ga činimo razgovijetnim.¹³

Ibn Kesir u komentaru ovog ajeta kaže:

Uzvišeni Allah odgovara im na to pa kaže da ga je On objavio postepeno, tj. u toku dvadeset i tri godine, shodno realnim i stvarnim situacijama i događajima.

Dakle, Kur'an je Allahov govor koji je postepeno izgovoren, izgovaran je onda kada je objavlјivan, Džibril je čuo određene ajete od Allaha, a on ga je odmah dostavio Poslaniku ﷺ. Uzvišeni Allah kaže:

Allah je čuo riječi one koja se s tobom o mužu svome raspravljava.¹⁴

Iz ovog ajeta jasno se vidi da je Allah izgovorio ovaj ajet (govor) u vrijeme Poslanika ﷺ, kada mu se jedna ashabijka žalila na svoga muža.

¹² El-Isra, 106

¹³ El-Furkan, 32

¹⁴ El-Mudžadela, 1

Zaključak

Allahov govor je oduvijek i zauvijek, ali Kur'an je Allah izgovorio u vrijeme objave, objavljivanja, tj. posle Tevrata, Indžila, Zebura ili neke druge nebeske knjige.

Napomena

Kur'an je napisan u Levhi Mahfuz, 50 000 godina prije nego je Allah stvorio nebesa i zemlju. Uzvišeni Allah kaže:

*A ovo je Kur'an veličanstveni;
na ploči pomno čuvanoj.¹⁵*

Dakle, Kur'an je napisan u Levhi Mahfuz 50 000 godina prije nego što je Allah stvorio nebesa i zemlju, ali Allah ga je izgovorio onda kada je objavljen Poslaniku ﷺ.

Allah kada je stvorio Kalem, a to je bilo 50 000 godina prije nego je Allah stvorio nebesa i zemlju, rekao mu je piši, pa je Kalem napisao sve što će se desiti do Sudnjeg dana, tj. napisao je sve što je Allah odredio da će se desiti do Sudnjeg dana, sve u detalje, a od toga je i objavljanje Tevrata, Indžila, Zebura i Kur'ana.

Ovo se može pojasniti kroz stepene odredbe, tj. kadera.

Stepeni kadera (određenja) su:

1. El-'ilm (Znanje)
2. El-kitabe (Pisanje)
3. El-mešie (Htjenje)
4. El-halk (Stvaranje)

Allah je oduvijek i zauvijek znao što će se desiti, zatim je to zapisano u Levhi Mahfuz, zatim događaji se dešavaju samo Njegovim htjenjem, zatim stvara stvorenja kada hoće i koja hoće.

Allah je oduvijek znao da će Kur'an objaviti Muhamedu ﷺ, pa je to zapisano u Levhi Mahfuz, pa je odredio vrijeme i stvorio Muhameda ﷺ i onda mu objavio Kur'an.

Dakle, Kur'an se nalazi u pisanoj formi u Levhi Mahfuz, kao i svi događaji, mali i veliki, sve u detalje, ali je izgovoren kada je objavljen.

Ovo je stav Ehli sunneta i džemata, a Allah najbolje zna.

¹⁵ El-Burudž, 21-22